

NAPREJ

Glasilo jugoslovanske socialno demokratične stranke.

Izhaja razen nedelj in praznikov vsak dan popoldne.

Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, Franciškanska ulica št. 6, I. nadst. Učiteljska tiskarna.

Narečnina: po pošti s dostavljanjem na dom za celo leto K 42.—, za pol leta K 21.—, za četrt leta K 10.50, za mesec K 3.50. Za Nemčijo celo leto K 46, za ostalo tujino in Ameriko K 54.

Izdati: Enostopna peti vrstica 30 v; pogojen prostor K 1.—; razglasi in poslane vrstice po 60 v; večkratne objave po dogovoru primeren popust.

Reklamacije za list se poštnine proste.

Posamezna številka 20 vinarjev.

Habemus regem!

Imamo kralja! Tako so zapeli meščanski listi slavospev in z njimi vsi merodajni meščanski gospodarski in politični krogi, ne da bi povedali, kakšna bo nova država, koliko demokratizma in koliko zmisla bo v tej novi državi za socialno pravičnost in demokratizem. Potrebujemo močno vlado, so rekli. Nikdar pa niso naglašali, da potrebujemo sloge, enotnosti narodov, marveč le močno vlado so hoteli, da bodo vladali. Resnica je, da bodočnost nove države dejansko ni odvisna od tega, jeli bo nova država monarhija ali republika; tudi mi ne oporekamo, da bi Srbija ne bila precej demokratična država, in je nasprotno res, da utegne prav s pridružitvijo Slovencev in Hrvatov, če ostanejo dosedanji politični faktorji v večini na površju, postati manj demokratična ter da izgubi vsak zmisel za delavske in socialnopolitične naloge. Naglašanje, da potrebujemo močno vlado, pomeni namreč, da nameravajo uvesti več diktature, več terorizma, ne pa da hočejo vladati demokratično.

Vse to, kar smo trdili tukaj, nam potrjujejo vsi novejši dogodki, o katerih govoriti bi pa bilo preveč obširno. Dovolj bodi, če konstatiramo, da odklanja gospod general Maister pogajanja z nemškimi delavci, da se je velevažni belgrajski pakt sklenil brez sodelovanja narodov in da se je pojavil odpor proti paktu pri zagrebškem častništvu ter da se prva proklamacija nove skupne vlade, ki smo jo objavili včeraj, giblje prav v tistih mejah, kakor so se gibale proklamacije avstroogrške vlade.

V vsem pokretu, v vseh dogodkih ne opazimo niti najmanj demokratične misli.

Kar je pa glavno za nas, o tem ni nikjer nobene besedice. Povsod, kjer se združujejo stranke k enotnemu delu, se določi program, ki omogoča sodelovanje in ki ustreza po danih razmerah zahtevam ljudstva in potrebi časa. Tukaj vsega tega ne opazujemo. Ne o političnem, ne o gospodarsko- in socialnopolitičnem programu nove vlade nimamo prav nobenih podatkov, nobene jasnosti; delajo gospodje prav tako, kakor bi se dogodki sploh ne tikali troimenskega naroda. To je slabo znamenje, ki zbuja nezaupanje in sum, da hočejo meščanske stranke vladati po starih običajih in receptih, kakor so bile navajene.

LISTEK.

Nekaj iz domače zgodovine.

(Dalje.)

In res, plemenitaši, so poprej trepetali, so pozabili na ves strah, niso se poboljšali, ostali so, kakršni so bili prej. Hrvaška magnata Ratkaj in Domberger sta planila na štajersko zemljo in ropala, kjer in kar se je dalo, poslednji je kmetom odgnal 40 najlepših goved, celo v ječo sta tirala slovenske kmete. France Taht je ostal stari trinog. Vtikal je podložnike drugega za drugim po vrsti v temnico in je jemal vsem, kateri niso bili ubiti, zemljišča in ravnal krvoločno s podložniki kakor poprej. Slednji, ki nepristransko sodi, vidi, da uporniki pri vsem hrupu in šumu, žuganju in rotenju niso doprinašali posebnih hudobij. Ako bi jih bili, bi tega gotovo plemenitaši ne bili pozabili omeniti in živo naslikati.

To nečloveško postopanje graščakov je zakrivilo, da je začelo meseca novembra istega leta zopet vreti. Štajerski stanovni sporoče to nadvojvodu in ta cesarju. Dne 21. novembra pride povelje do Herberta Turjaškega, naj pazi na slovenske in hrvaške kmete. Kmalu so bili uskok in deželna vojska zopet na nogah. Kranjski stanovni pošljejo obenem Boštijana Lamberga, kapitana Bibaškega in načelnika kranjskih narodnih konjenikov na slovensko stran, naj skrivaj poizvesta, kako in kaj. Lamberger je potem sporočil: če se upor vname v drugo, je

Te želje jim nihče ne more odrekati in je tudi naravno, ker so naši meščanski sloji nedemokratičen element in socialno nestrpen faktor v našem javnem življenju. Vprašanje pa je, če bo s tem zadovoljen narod, ljudstvo vobče, zlasti pa delavstvo, ki tudi hoče v novi državi uveljaviti svoje politične in socialne pravice, in zaradi tega ne more biti zadovoljno z dosedanjo buržoazno politiko ustvariteljev Jugoslavije. Tega momenta ne moremo prav v sedanjem trenutku nikdar dovolj krepko naglašati in zahtevati, da se prične razpravljati politična vprašanja javno, da se napravi program, ki bo zbudil med ljudstvom zaupanje in mu omogočil aktivno primerno sodelovanje v vseh teh vprašanjih. To mora biti vsakemu poštemu politiku sakrosanktna zadeva. In če ni, vemo pri čem smo.

„Svoboda.“

Poleg politične in strokovne organizacije je nujno potrebno, da se delavstvo organizira tudi v lastnem socialnodemokratičnem izobraževalnem društvu »Svoboda«, ki je po končani vojni znova pričela z delom.

Kaj nudi »Svoboda«?

Siriti hoče izobrazbo med delavstvom. V ta namen ji služijo različne knjižnice. Vsaka podružnica na deželi naj bi imela lastno knjižnico. Prirejala bo predavanja, za žene in dekleta ustanovi kuharski tečaj. »Konsumno društvo za Ljubljano in okolico bo društvu votiralo 10.000 kron. Preskrbelo se bo, da bo mladina skupno pod vodstvom izkušenejše osebe lahko obiskala muzeje, umetniške razstave, cenenca, a dobre gledališke predstave in razne zgodovinske znamenitosti. Poleg tega prične s 1. prosincem 1919. izdajati družinski list z imenom »Svoboda«. Vsak član in vsaka članica bo list prejela zastonj; zato pa se je povišala naročnina od 30 vin. na eno krono. List bo izhajal mesečno in prinašal povesti, pesmi, poučne članke o zgodovini, strojih, politiki itd., nadalje listek in zabavni drobiž.

Poleg izobrazbe pa bo skrbela tudi za zabavo. V podružnicah se lahko ustanove dramatični, pevski, tamburaški odseki, turistovska skupina (»prijatelji prirode«) in drugi. Prirejali se bodo veselice, dramatične igre, izletji.

Vse člane in voditelje prejšnjih podružnic po celi Sloveniji, ki so morale vsled nastale vojne prenehati, pozivljamo tem potom, kaj in kako mislijo glede oživitve njihove podružnice. Oživeti jih je treba, sodrugji, sodružice, oživeti nemudoma, še ta mesec! Sporočite takoj sodrugu Stefanu Dražilu v Sp. Šiški, kdaj bi se

kriva edino vdova bana Erdedija, ker grozno dere podložno.

Z ozirom na to sporočilo prosijo kranjski stanovni 5. decembra nadvojvoda Karla, naj pri cesarju dela na to, da se hrvaškim graščakom in plemenitašem za vselej prepove nestrpljivo gospodarstvo in prehuda trdosrčnost, s katero postopajo proti tlačanom.

Nadvojvoda je popravil in izboljšal urbarije in sodnije ter se prizadeval kmetom polajšati njih težavni stan. A pri vsem tem je bila sreča in nesreča tlačanov le v rokah mogočnih in povsod privilegiranih plemenitnikov, njih milost ali nemilost je določevala podložnim ali blagor ali gorje. Zato vidimo, da se je kmetom tega ali onega gospoda še precej človeško godilo, dočim njih sosedje niso mogli strpeti težkega jarma; da so v enem kraju mirno živeli, v drugem se pa upirali.

Zadnji upori. Osvooboditev kmečkega stanu.

V naslednjih stoletjih so se pripetili nekateri manjši upori. Tako so se l. 1630. in 1633. Kočevci vzdignili zavoljo puntarskega goldinarja, ki so jim ga l. 1573. naložili v kazen. To kaže, da so bili tudi Kočevci zapleteni v upor omenjenega leta in da so kakor l. 1515. tudi 1573. l. upornikom zapisali uporni davek.

Spodnja Štajerska in Dolenjsko sta sploh doživela največ uporov. Leta 1635. meseca majnika so jeli rogoviliti kmetje nad Celjem in okoli Laškega. Kmalu se jim pridružijo še drugi Slovenci na Štajerskem in Kranjskem. Mnogo grašččin in samostanov so naskočili in domalega izropali. Graščaki so popuščali gradove in po-

lahko vršil ustanovni zbor. Mnogo starih podružnic je z novimi močmi zgrabilo za delo. Storitve še druge nekdanje podružnice tako!

Poglavje o očiščenju in drugo.

Pišejo nam: V eni zadnjih številčk ste govorili »o očiščenju v vrstah častnikov« in ste popolnoma prav pripomnili, da ima pri tem dobiti tudi moštvo svojo besedo. Mi pa pravimo, ne samo besedo, ampak moštvo ima pri tem glavno besedo. Naj si ne domišljajo izvestni krogi, da bodo z ljudmi še naprej ravnali, kakor so v teh štirih letih vojske delali. Časi, ko je vsako surovina v oficirski uniformi lahko poljubno zmerjala, klofutala, suvala in pretepala ubogega infanterista, so definitivno minuli. Ako je inteligenca »pozabila« na svoje »strumnosti«, pa ni bivši prostak-trpin pozabil na vsa poniževanja in krivice, proti katerim ni bilo nobene pripomočka in nobene pritožbe. Zato pravimo: iz oficirske suknje ven, o komur se dokaže, da se je le enega infanterista dotaknil z roko ali pestjo, iz oficirske suknje vun z vsakim Wolfgangom, brez katerih tudi mi nismo bili. Ali mislite, da so leta 1914, 15, 16 in 17 že pozabljena, in da je danes vsak imeniten človek, ki pije in poje domovini na čast po ljubljanskih kavarnah! — In naši »narodni« krogi, kako kratkega spomina so ti! Ljudje, ki še leta 1915. o Rusih in Srbih niso drugače govorili, kot o lopovih, psih, prašičih, — so zopet našli svoje slovansko srce! Drugi zopet so danes »narodni«, ki lomijo še sedaj slovensčino za silo, ki so preje slovelj kot nemški nacionalci, njih sorodniki so na glasu bivših konfidentov, nemško vzgojeni kadetniki itd. itd. — ali mislijo gotovi ljudje, da je sedaj vse dobro in vse pokopano? Z neznajčajnimi ljudmi ni treba nikjer graditi temeljev, na to ni pozabiti. — Tudi ne umevamo, da se hoče v naši vojski aktivnikom odmeriti bogve-kako vlogo. Najprvo mora obveljati načelo: da sta si aktiven, kakor neaktiven oficir povsem enakopravna; v drugo pa nam v bivšem strogo nemško avstrijskem duhu vzgojeni ljudje sploh ne ugajajo, ali saj iz večine ne. Tudi se bomo zanimali za njihovo zgodovino, in če treba za vsakega posebej. Zato pa tudi opozarjamo vlado, naj se ne prenačuje z imenovanji in avanzementi, — prvič delajo slabo kri, drugič niso dovolj utemeljena in tretjič so krivična, ker so omejena samo na gotove osebe. Pravičnosti pa je treba odpreti poti na široko najpoprej!

Politični pregled.

Hrvaške čete zasedejo Medmurje. Budimpešta, 5. decembra. (L. k. u.) Listu »Pester Lloyd« poročajo iz Cakovca (velika županija Zala), da se tam odločno

begnili. Kmetje pa so pobrali mnogo srebra, dragocenih stvari, oblačil, žita in vina. Krški pisar, ki nam to poroča, pristavlja, da se je Krško postavilo v bran in da so meščani prisegli vkup živeti in umreti ter nikakor se ne podati upornikom, ki se jih je zbralo nekaj tisoč. Na Kranjsko pokliče vlada uskoke in Graničarje iz Karlovca na pomoč, na Štajersko pa grofa Ludovika Švarcenberga z nekoliko stotinami hrvaških razbojnikov. Ti so uporne Slovence dobro naklestili. Kamor so prišli vojaki, so izropali nedolžnega in krivičnega, tako da se Bogu usitili.

Važen je tudi upor na Tolminskem l. 1713., ki se je bil vnel proti užitnini na vino in meso. To užitnino so l. 1706. vpehali po vsej deželi. Upor se je razširil po vsem Goriškem. Tudi tedaj so bili začetniki Tolminci, ki se zbero v velikem številu, pridejo v Gorico in zahtevajo svoje konje ter blago, katero jim je bil zarubil dacarski podjetnik Barnicl. Razgrajali so več dni v Gorici in se pogajali z okrajnim glavarjem. Upor se je razširil tudi po Brdih, vipavski dolini, zlasti v Rihembergu in Devinu. Vlada je poslala na Goriško hrvaških vojakov in ti so zadušili upor in polovili njegove začetnike. Začela se je preiskava proti njim in spomladi l. 1714. so obglavili in razčetrtili enajst Tolmince v Gorici na Travniku pri stebri sv. Ignacija.

Okoli l. 1830. je vrelo med kmeti okrog Šmarja pri Grosupljem na Dolenjskem.

(Dalje.)

Šent Vid in Beljak ter na vedno hujše razburjenje, ki se zaradi vsega tega polašča nemškega in slovenskega prebivalstva, in od dne do dne večja nevarnost krvavih spopadov. Da bi se zdelo, da je tako ravnanje upravičeno, so med jugoslovanske oddelke pomešani posamni srbski častniki in vojaki, najbrž vojni ujetniki srbske narodnosti. Povdarek tega predloga leži na nastopnem protestu: Začasni koroški deželni zbor slovesno in resno protestira zoper samovoljno in oblastno nastopanje proti nemškemu prebivalstvu koroške dežele. V vsem tem vidi očitno poseganje v njegove pravice ter v visočanstvo Nemško-avstrijske republike. Zato se obrača tudi do nemško-avstrijske državne vlade z nujnim pozivom, naj se temu odločnemu ugovoru v polnem obsegu pridruži in naj kar najhitreje zopet uveljavi prejšnje pravne odnose, saj je potom pogajanja z jugoslovansko vlado. Končno zahteva, naj se k predposvetovanjem o mejnih vprašanjih kakor tudi na mirovno konferenco samo z ozirom na narodnostna in gospodarska vprašanja nemškega prebivalstva na Koroškem pošlje poseben zaupnik, ki ga določi koroška deželna vlada in ki naj je pogajalcem dodeljen kot stalni svetovalec. Zbor prosi, Nemško-avstrijski narodni svet, naj to izjavo na primeren način naznani ententnim državam in nevtralnimi vladam. — Tudi ta nujni predlog je zbor sprejel brez posvetovanja.

Živila za Avstrijo.

Washington, 4. dec. (Lj. k. u.) Kakor poroča Reuterjev urad, se tukaj naznanja, da je ponoči po podpisu pogodbe za premirje odplulo v Evropo nekaj ladij z 20.000 tonami živil za severno Francijo, Belgijo in Avstrijo.

Slovaki nečejo pod Čehe?

Budimpešta, 5. dec. (Lj. k. u.) Ogrski kor. urad poroča: Narodnostni minister Jaszi je danes sprejel odposlanstvo sveta vzhodnih Slovkov na Ogrskem, ki je ministru izjavilo, da svet želi imeti samostojno republiko Gorenje Ogrsko. Odposlanstvo je poudarjalo, da slovaški narod kot tak nikakor noče priti pod češko gospodstvo.

Bivši nemški prestolonaslednik se pere.

Amsterdam, 5. dec. (Lj. k. u.) Po Reuterjevi brzojavki iz Njujorka se je tukajšnji poročevalec brzojavne agenture »Associated Press« v ponedeljek razgovarjal z bivšim nemškim prestolonaslednikom in ta je rekel med drugim, da se ni odrekal ničemu in da ni podpisal nobenega dokumenta. Toda, ako bi nemški narod sklenil na ameriškem ali francoskem zgledu, bi bil popolnoma zadovoljen s stanom preprostega nemškega državljanja. Rad bi storil vse, kar je v interesu njegove domovine. — Na vprašanje, kaj smatra za odločilni preobrat te vojne, je rekel prestolonaslednik, da je po njegovem uverjenju Nemčija izgubila vojno začetkom oktobra 1914. Po njegovem mnenju položaj Nemčije ne bi bil brezupen po bitki ob Marni, ki je Nemčija ne bi bila izgubila, ako ne bi postali načelniki generalnih štabov nervozni. Skušal je takrat pregovoriti generalni štab, da poda mirovno ponudbo, ako tudi za velike žrtve. Pripravljen je bil celo, odstopiti Alzacijo-Loreno. Odgovorili so mu, naj se bavi s svojimi stvarmi in naj se omeji na poveljevanje svoje armade. Nasproti vsem v inozemstvu razširjenim vestem izjavlja, da nikdar ni želel vojne in da je smatral trenotek za zelo neugoden. Od vsega začetka je bil uverjen, da se bo Anglija udeležila vojne. Toda princ Heinrich in drugi člani družine Hohenzollerjev so mislili drugače. Prestolonaslednik je ozlovoljeno govoril o delovanju generalnega štaba, ki je po njegovih sodbi odgovoren za več pomot. Izjavil je nadalje, da je bil Ludendorff glavni hujskač nemške vojne politike in da je bil Hindenburg le po imenu vrhovni načelnik. Ludendorff in njegov štab sta neprestano podcenjevala sovražnika in nista nikoli verjela, da bo Amerika v resnici poslala toliko moštva. Naposled je rekel prestolonaslednik, da občuduje Wilsona, ki bo po njegovem uverjenju nemškemu narodu pripomogel do pravičnega miru.

Mackensnove armade ne bodo internirali.

Berlin, 5. dec. (Lj. k. u.) Nemška komisija za premirje je izposlovala, da se Mackensnova armadna skupina ne bo internirala. Čete se povrnejo v domovino deloma po železnici, deloma peš. Več oddelkov je že prestopilo nemško mejo.

Za hudo kaznen Nemčije.

Rotterdam, 5. dec. (Lj. k. u.) Churchill je izjavil na nekem volilnem shodu, da se ni

bati, da bo Nemčijo doletela le lahka kaznen. Kaznen bo nad vse mere grozna.

Za samostojno rensko-vestfalsko republiko.

Kelmorajn, 5. dec. (Lj. k. u.) Na dveh ogromnih shodih, ki sta se obdržavala nocoj, so zborovalci zahtevali skorajšnjo proklamacijo samostojne rensko-vestfalske republike, ki bi spadala k nemški državi.

Sitnosti z Viljemom.

Haag, 5. dec. (Lj. k. u.) Poslanec Marchant je v drugi zbornici izjavil, če bi bivanje prejšnjega nemškega cesarja na Nizozemskem dovedlo do težkoč v razmerju do inozemstva, bi ga morala holandska vlada naprositi, naj se vrne v Nemčijo.

Volilni boj na Angleškem.

Stockholm, 4. dec. (Lj. k. u.) »Politiken« je izvedel iz Bergena od potnikov iz Angleške, da je volilni boj v Angliji zelo hud. Razvija se vedno bolj v boj med imperializmom in socializmom. Delavska stranka je v tristo okrajih prešla v napad, nima pa ne denarja, ne listov.

Wilson odpotoval v Evropo.

Njujork, 4. dec. (Lj. k. u.) Reuterjev urad poroča: Predsednik Wilson je danes ob 10. dopoldne odpotoval v Evropo.

Londonška konferenca končana.

Pariz, 5. dec. (Lj. k. u.) »Agence Havas« poroča: Clemenceau, Orlando, Sonnino in lord Derby so snoči dospeli iz Londona. Orlando in Sonnino sta nadaljevala svojo pot v Italijo. Zavezniška konferenca se je menila o dobi premirja, ki ga bodo prejkone podaljšali. Splošna mirovna konferenca bo brzkone koncem januarja v Parizu.

Ameriške izgube vsled nemških podmornikov.

Washington, 4. dec. (Lj. k. u.) Državni tajnik Lansing pozivlja ameriške državljanje, naj tekom 30 dni prijavijo izgube, ki so jih utrpeli po nemških podvodnikih pred vojno napovedjo. Po izbruhu vojne je Amerika po uradnih podatkih izgubila vsled napadov nemških podmornikov 145 osebnih in 175 drugih trgovskih ladij.

Veseli papež.

Rim, 5. dec. (Lj. k. u.) »Osservatore Romano« priobčuje papeževo okrožnico, v kateri izraža svoje veselje, da je premirje končalo krvolitje in uničevanje na morju, na kopnem in v zraku. Papež je uverjen o skorajšnjem miru.

Aprovizacija.

Inozemsko meso. Mestna aprovizacija ljubljanska bo oddajala inozemsko meso v ponedeljek, dne 9. t. m. dopoldne od 7. do 9. ure v cerkvi sv. Jožeta.

Krompir za VII. okraj. Stranke VII. okraja prejmejo krompir v soboto, dne 7. t. m. pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: od 8. do 9. štev. 1 do 150, od 9. do 10. štev. 151 do 300, od 10. do 11. štev. 301 do 450, popoldne od 2. do 3. štev. 451 do 600, od 3. do 4. štev. 601 do 750, od 4. do 5. štev. 751 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 10 kg krompirja, kg stane 80 vin.

Krompir za VIII. okraj. Stranke VIII. okraja prejmejo krompir v ponedeljek, dne 8. t. m. pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: od 8. do 9. štev. 1

do 150, od 9. do 10. štev. 151 do 300, od 10. do 11. štev. 301 do 450, od 11. do 12. štev. 451 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 10 kg krompirja, kilogram stane 80 vinarjev.

Krompir za IX. okraj. Stranke IX. okraja prejmejo krompir v ponedeljek, dne 9. t. m. popoldne pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: od 2. do 3. štev. 1 do 120, od 3. do 4. štev. 121 do 240, od 4. do 5. štev. 241 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 10 kg krompirja, kilogram stane 80 vinarjev.

Razno.

Nadvojvode in generali sežigajo vojne arhive. Iz Inomosta poročajo: Nadvojvoda Peter Ferdinand je bil eden prvih, ki je zbežal s fronte in se požuril v Imst, kjer se je nahajalo več sto kilogramov vojnega arhiva. Ta vojni arhiv je dal takoj sežgati, da s tem uniči vsak sled o vsebini arhiva, ki spominja na odredbe »slavnega« vodstva njegove armadne skupine.

Poslednja srajca. Češki listi prinašajo naslednji dogodek iz današnje dobe: Pri zdravniku. Čakalnica se izpraznjuje. Le še neka žena čaka na zdravnika. Zdravnik jo pozove v ordinacijo. Žena kašlja, njena lica so upadla, bolna. »Prosim, slečite se!« pravi zdravnik. Žena stoji nepremično, iz udrtih oči se ji vlijejo solze. »Kaj Vam je?« vpraša zdravnik. »Razburjeni ste!« Žena: »Ne morem Vam povedati, gospod zdravnik!« Zdravnik: »Pa zakaj ne, draga gospa! Zdravnik je poznamo mnogo boleznih, ki jih drugi ne poznajo...« Žena: »No, sram me le, gospod zdravnik. Nimam srajce!« Tišina v ordinaciji. Nato zdravnik: »Ali draga gospa, Vi ste danes že četrti...«

Izdajatelj in odgovorni urednik

Josip Petejan.

Tisk »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani.

Pisarniško moč,

moško ali žensko, zmožno slovenske in ev. nemške stenografije in strojepisja iščem. Pisnene ponudbe na dr. Milana Koruna, odvetnika v Ljubljani.

Iščemo dobre KOLPORTERJE

za razprodajo „NAPREJA“ po mestu in javnih lokalih. — Kolporter dobi od vsakega prodanega lista 4 vinarjev. — Nastop takoj. Zglasiti se je v upravi „NAPREJA“.

Delavsko izobr. društvo „Svoboda“ razpisuje

mesto tajnika.

Govorništva in organizacijskega dela sposobni imajo prednost. — Ponudbe na naslov: Štefan Dražil, Konz. društvo za Ljubljano in okolico, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Okrajna bolniška blagajna v Ljubljani.

Pisarna: Turjaški trg 4/I. — Uradne ure od 8. zjutraj do 2. popoldne. — Ob nedeljah in praznikih blagajna ne uraduje.

Zdravniki gg.:

- Dr. Breskvar Viktor**, splošno zdravljenje, ordinira v blagajni od 1. do 2. popoldne.
Dr. Košenina Peter, splošno zdravljenje, ordinira v blagajni od pol 11. do pol 1. opoldne.
Dr. Kraigher Alojzij, splošno zdravljenje, ordinira od 1. do 3. popoldne, Poljanska cesta 18.
Dr. Zajec Ivan, splošno zdravljenje, ordinira od pol 10. do pol 11. dopoldne v blagajni, od 2. do 3. popoldne v Frančiškanski ulici 2.

Člani, ki potrebujejo zdravniško pomoč, in njih svoji vkolikor so opravičeni do zdravniške pomoči, se morajo v vsakem primeru zglasiti v pisarni bolniške blagajne, da dobe nakaznico za zdravnika; brez nakaznice ordinirajo zdravniki le v nujnih primerih. Bolniški list, ki ga izpolni zdravnik, mora bolnik takoj oddati v blagajniški pisarni. Ob nedeljah in praznikih ordinirajo zdravniki le v nujnih primerih. Zdravila se dobivajo v vseh ljubljanskih lekarnah. Bolniščina se izplačuje ob sobotah od 8. do 1. ure popoldne, če je ta dan praznik, dan prej. Bolnike, ki se zaradi bolezni ne morajo zglasiti sami, mora prigrasiti kdo drugi. Potrebna specialna zdravljenja dovoljuje blagajna po nasvetu zdravnikov.

Načelstvo.